

какво да рѣка. Добрѣ че отецъ твой не знае юще нищо; но чинимися че щеше да е по добрѣ ако ся бѣше научилъ; щеше да ти даде нѣкои совѣти.

Паме. Тука веке никого нема: гдѣ ли отидоха?

Иев. Отидоха долу, чухъ ги като отъ стѣлаба-та слизаха.

Паме. Страхувамся да не бы да пострадае нѣкой отъ тѣхъ; имать и двамина-та сабля-та си запасана.

Иев. Е, ще помислятъ какво наказаніе приема оный, кой-то въ Лондонѣ рука на сабля тури. Въ Лондонѣ юмруцы-те са оружія-та съ кон-то ставать единоборствія-та (дуело).

Паме. Но, азъ самъ толико смутена, що то ми ся изгубява издыханіе-го.

Иев. Говори съ отца твоего; извѣсти му злощастіе-то си, и слышай какво ще ти каже добрый оный старецъ.

Паме. Не мя оставя сердце-то ми да го направя, знамъ колико строгій е онъ когато ся касае за честь-та, и знамъ че всяка моя дума ще му е една рана на груди-те.

Иев. Искашь ли да му кажа азъ нещо?